

Til § 32.

Det hidtidige Forbud imod at indrette Faldgruber eller i Gærder eller tæt ved Jorden at opstille Fælder er udvidet, dels ved, at der til Ordet „Fælder“ er føjet: „eller Fangstredskaber af anden Art“, dels derved, at ogsaa de Fangstindretninger, som anbringes paa Jorden, foreslaas forbudt.

Til § 33.

Man har af dyrevenlige Hensyn ment, at Brugen af Sakse væsentlig bør indskrænkes, og at de Sakse, som benyttes, maa være indrettede saaledes, at Dyrene ikke lemlæstes, samt at Saksene maa eftersees mindst 3 Gange daglig. Men man har dog ikke turdet gaa til et totalt Forbud, da der maa levnes Befolkningen Midler til at værne Fjerkræ og Lam mod Individuer af Rovdyrverdenen, som faar særlige Tendenser til at søge deres Føde blandt Husdyrene. Heller ikke for Jagtens Skyld kan Saksene helt undværes, og af Hensyn til Odderen ligesaa lidt for Fiskeriets.

Til § 34.

Det er et særlig brutalt Dyrplageri, man her har villet til Livs.

Til Kapitel VI.

Til § 35.

Straffebestemmelserne i den nugældende Lov har vist sig at være aldeles utilstrækkelige overfor professionelle Krybskytter, hvorimod de har været fyldestgørende overfor, hvad man vil kalde Amatørovertrædere, Folk, som af Ukendskab, Letsindighed eller lignende er kommen paa ulovlig Jagt, men hvor der ikke foreligger en planmæssig Tilegnelse af fremmed Vildt. Strafferammen er derfor i alt væsentligt bibeholdt for den sidstnævnte Klasse af Lovovertrædere med en Forhøjelse af Minimum, medens man har søgt igennem Bestemmelsen om Gentagelsesvirkning at opnaa en virkelig Beskyttelse mod professionelt Krybskytteri.

Til § 36.

Paragraffen svarer til den nu gældende Jagtlovs § 24, kun at Minimum er forhøjet fra 10 til 20 Kr.

Til § 37.

Denne Paragraf svarer til den nu gældende Jagtlovs § 25.

Til § 38.

Jagt ved kunstigt Lys paa Landjorden benyttes kun af professionelle Krybskytter, og denne Form for ulovlig Jagt har vist sig meget vanskelig at komme til Livs. Jagt ved kunstigt Lys paa Have eller Fjorde er i allerhøjeste Grad til Skade for Vildtbestanden. Det samme gælder Jagt med Mynder. Disse Lovovertrædelser foreslaas derfor straffede med betydelig højere Straf end under den nu gældende Jagtlov, hvor Bestemmelserne findes, men hvor disse er blevne saa at sige illusoriske paa Grund af den lave Mulkt for Overtrædelserne. Ved Fastsættelse af Straf for Overtrædelse af § 14 er der taget Hensyn til, at Straffen maa staa i et vist Forhold til Prisen for Jagttegnet.

Da man anser Overholdelsen af Bestemmelserne i §§ 27 og 31 for at være af stor Betydning, har man ment ikke at kunne foreslaa Bøden lavere end til 50 Kroner.

I øvrigt er Bestemmelserne i Paragraffen holdt saa nøje op til den tidligere Lovgivning som muligt, kun med en Forhøjelse af Minimum fra 10 til 20 Kr.

Til § 39.

Denne Paragraf er i Overensstemmelse med Jagtlovens § 29.

Til § 40.

Da Domstolene har anvendt Bestemmelserne i Straffelovens §§ 62, 63 og 64 analogisk paa Jagtforsøelser, naar disse paatales som offentlige Politisager, har der vist sig den store Ulempe overfor professionelle Krybskytter, at fra det Øjeblik af, at vedkommende er bleven sat under Tiltale for ulovlig Jagt, og indtil endelig Dom er falden, kan han saa godt som gratis begaa alle de Overtrædelser af Jagtloven, som han maatte ønske, idet Straffen bliver omtrent den samme, og da han kan fremkalde Appel lige til Højesteret ved blot at erklære sig utilfreds med Dommen, kan det dreje sig om et meget betydeligt Tidsrum. Bestemmelsen i § 40 tager derfor Sigte paa dette Forhold og søger at skaffe en Beskyttelse mod professionelle Overtrædere samt en virksommere Haandhævelse af de enkelte Bestemmelser i Loven, særlig hvor der foreligger en Række Overtrædelser af forskellige af Lovens Bestemmelser.

Naar ulovlig Jagt forfølges som privat Politisag, har Praksis slaaet fast, at der